

Napokon, obavezni predikatni proširak može, po Petijevu mišljenju, imati i oblik *da + prezent* (npr. Pravim se *da spavam* na stolici, str. 127). Postavljaju se sljedeća pitanja: može li takav proširak imati i oblik *da + perfekt* ili *da + futur* (Peti ne navodi nijedan takav primjer)? radi li se u takvim slučajevima o složenoj rečenici? (ako ne, kakve su to onda konstrukcije?) što je u takvim konstrukcijama *da*, ako nije subordinirani veznik? a ako jest subordinirani veznik, onda se radi o subordiniranoj (zavisnoj) rečenici, pa prema tome i o zavisnom (a ne koordiniranom) odnosu.

Dakle: tzv. obavezni predikatni proširak obavezan je *sintaktički* pa je kontradiktorno tvrditi da se nalazi u koordiniranom odnosu prema predikatu.

Neusporedivo je uspješnije, po mom mišljenju, opisan tzv. neobavezni predikatni proširak. Jasno je i primjereno (jezičnoj zbilji, kako bi rekao Peti) određen njegov sintaktički položaj (odnos prema predikatu), napravljena je iscrpna tipologizacija, a osobito su zanimljiva razgraničenja neobaveznog proširka od drugih rečeničnih dijelova: subjekta, adverbna, objekta, atributa. Vrlo su uspješno razriješene i brojne ambigvitetnosti u vezi s tim razgraničenjima, to je i najjača strana metode kojom se autor služi.

Zbog svega i unatoč svega rečenog Petijevu studiju smatram vrlo vrijednim i (osobito) poticajnim doprinosom proučavanju sintakse hrvatskog književnog jezika.

Ivo Pranjković

ČENGİĆ-VİLA ILI ČENGİĆ-VILA

Kraj prostiranja Sarajeva prema Sarajevskom polju zvao se jedno vrijeme *Dedagini konaci*. Naime, bosanski vezir Topal-Šerif-Osman-paša (1360—1869) nakupovao je dosta zemljišta u vremenu svoga vezirovanja, pa kad je premješten iz Bosne i Hercegovine zaprodavao je zemljište, koje je kupio Dedaga Čengić, sin epskog junaka Smail-age. Kako je Dedaga podigao na jednom dijelu toga zemljišta dvorac, Sarajlije su počele zvati taj objekat »Dedagini konaci«.

Po dolasku Austrije, austrijski službenici Nijemci počeli su nazivati taj dvorac Villa, Čengić-vila. Oni su *konake* pretvorili u *vilu*, pa su tako i domaći počeli nazivati Dedagine konake Čengić-vilom. Međutim domaći su promijenili naglasak na *vilu* u *Čengić-vilu*. Ni stoti Sarajlija ne zna da bi taj objekat (i sarajevsku četvrt) trebao nazivati *Čengić-vila*, a ne *Čengić-vila*.

Alija Nametak